SCR సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు 962

శ్రీ మన్నా లాల్ మరియు మరొకరు

1960
డిసెంబర్ 7

వర్సెస్

ఝలావర్ కలెక్టర్ మరియు ఇతరులు

(బి. పి. సిన్హా, భువనేశ్వర్ (సి జే), ఎస్.కే. దాస్, ఏ.కే. సర్కార్,

ఎన్. రాజగోపాలా అయ్యంగార్, మరియు ముధోల్కర్, న్యాయమూర్తులు)

చట్టం:

పబ్లిక్ డిమాండ్--ఝలవే స్టేట్ బ్యాంక్ కారణంగా రుణం--ఒప్పందం ప్రకారం యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్కు బదిలీ చేయబడిన ఆస్తులు, తర్వాత రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలోకి మారాయి--పబ్లిక్ డిమాండ్ గా పొందగలిగితే- సర్టిఫికేట్--అవసరాలు, ఒకవేళ ప్రభుత్వం కారణంగా రుణాలకు వర్తింపజేస్తే--బ్యాంకర్ గా ప్రభుత్వానికి ప్రత్యేక సౌకర్యాలు, వివక్షతతో ఏమో--భారత రాజ్యాంగం, ఆర్టికల్ 14--రాజస్థాన్ పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్, 1952 (రాజ్. V ఆఫ్ 1952), సెక్షన్.4.

ముఖ్య గమనిక:

ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ వాస్తవానికి పాలక రాష్ట్రమైన ఝలావర్కు చెందిన బ్యాంక్ మరియు దాని ఆస్తులు, దాని మూలంగా డబ్బులతో సహా, ఝలావర్ పాలకుడు ఇతరులతో పాటు అమలు చేసిన

ఒడంబడిక ప్రకారం యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్లో పొందుపరచబడింది. యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఏర్పడిన పాలకులు. భారత రాజ్యాంగం యొక్క ప్రకటనపై,యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఇండియన్ యూనియన్లో రాజస్థాన్ రాష్ట్రంగా మారింది మరియు ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ మరియు దాని బకాయిలతో సహా దాని అన్ని ఆస్తులు రాజస్థాన్ రాష్ట్రానికి చెందినవి.

పాలక రాష్ట్రమైన ఝలావర్కు చెందిన సమయంలో ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ వారికి చేసిన అడ్వాన్స్ లకు సంబంధించి అప్పిలెంట్ల నుండి చెల్లించాల్సిన డబ్బును,రాజస్థాన్ పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్, 1952 కింద పబ్లిక్ డిమాండ్ గా బ్యాంక్ దానిలో ఉంచబడిన తర్వాత రాజస్థాన్ రాష్ట్రం తిరిగి పొందవచ్చు.

రాజస్థాన్ పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్లో నిర్దేశించిన ఫారమ్, దీనిలో ప్రజా డిమాండ్ల పునరుద్ధరణ ప్రక్రియను ప్రారంభించడం కోసం చట్టంలోని సెక్షన్.4 ప్రకారం ఒక సర్టిఫికేట్ రూపొందించి దాఖలు చేయాలి చట్టంలో పబ్లిక్ డిమాండ్కు చెల్లించాల్సిన కాలానికి సంబంధించిన నివేదిక అవసరమైనంత వరకు, అటువంటి ప్రజా డిమాండ్కు వర్తించదు ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన రుణం దానికి సంబంధించి ఏ కాలానికి చెల్లించాల్సి ఉంటుందనే ప్రశ్నే లేదు.

బ్యాంకు బకాయిల రికవరీ కోసం బ్యాంకర్గా ప్రభుత్వానికి ప్రత్యేక సదుపాయాన్ని కల్పిస్తున్నందున, రాజస్థాన్ పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను ఉల్లంఘించదు. ఈ ప్రయోజనం కోసం ప్రభుత్వం చట్టబద్ధంగా ప్రత్యేక తరగతిలో ఉంచబడుతుంది .

తీర్పు:

సివిల్ అప్పీల్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నం. 88 ఆఫ్ 1957.

డి.బి.సి రిట్ పిటిషన్ నం. 262 1954లో రాజస్థాన్ హైకోర్టు (జైపూర్ బెంచ్) జనవరి 18, 1956 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి అప్పీల్.

అప్పీలుదారులకు ఎస్.కే. కపూర్ మరియు గణపత్ రాయ్.

ఎన్.ఎస్. బింద్రా మరియు డి. గుప్తా ప్రతివాదుల కోసం.

డిసెంబర్ 7, 1960. కోర్టు తీర్పును సర్కార్, జే. వెలువరించారు–

అప్పీలుదారులు ఝులావర్ వ్యాపారులు. ప్రతివాది నం. 1, ఝులావర్ కలెక్టర్, అప్పీలుదారులకు రాజస్థాన్ పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్, 1952లోని సెక్షన్.6 కింద నోటీసును అందించారు, ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు, ప్రజల డిమాండ్గా వారి నుండి రికవరీ కోసం రూ. 2,24,607/6/6 లు ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ నుండి వారు తీసుకున్న రుణాల కారణంగా చెల్లించాల్సి ఉంటుందని చెప్పారు. అప్పీలుదారులు సెక్షన్ .8 కింద పిటీషన్ దాఖలు చేశారు, చట్టంలోని ఇతర విషయాలతోపాటు, వారి నుండి రికవరీ చేయాలని కోరిన మొత్తం ప్రజల డిమాండ్ కాదని వాదించారు. ప్రతివాది నంబర్ 1 ఇది ప్రజా డిమాండ్ కాదని నిరూపించాలని అప్పీలుదారులకు పిలుపునిచ్చినట్లు తెలుస్తోంది. అప్పీలుదారులు ప్రతివాది నెం. 1 ముందు కొనసాగకుండానే, పబ్లిక్ డిమాండ్స్ రికవరీ యాక్ట్ కింద ప్రొసీడింగ్లను రద్దు చేసే రిట్ సమస్య కోసం రాజస్థాన్ హైకోర్టులో

పిటిషన్ వేశారు. హైకోర్టు పిటిషన్ను కొట్టివేసింది, అయితే ఈ కోర్టులో అప్పీల్ చేయడానికి కేసు సరిపోతుందని ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేసింది. అందుకే ప్రస్తుత విజ్ఞప్తి.

ఈ అప్పీల్లో లేవనెత్తిన ఏకైక ప్రశ్న ఏమిటంటే, జలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కు చెల్లించాల్సిన ఏదైనా రుణాన్ని పబ్లిక్ డిమాండ్గా తిరిగి పొందగలరా. చట్టం యొక్క అర్థంలో "ప్రజా డిమాండ్" అనేది "ప్రభుత్వానికి లేదా ఒక శాఖకు లేదా ప్రభుత్వ అధికారికి వ్రాతపూర్వక పరికరం లేదా ఒప్పందం ప్రకారం లేదా దాని ప్రకారం చెల్లించాల్సిన ఏదైనా డబ్బు". ఇక్కడ ప్రభుత్వం అంటే రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం చట్టం కోసం 1952లో రాజస్థాన్ రాష్ట్ర శాసనసభ ఆమోదించింది. ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కి చెల్లించాల్సిన డబ్బు రాజస్థాన్ ప్రభుత్వానికి చెల్లించాలా అనేది ప్రశ్న.

ఇప్పుడు, ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ 1932లో ప్రారంభించబడింది. ఆ సమయంలో ఝులావర్ పాలక రాష్ట్రం. కొంతకాలం ఏప్రిల్, 1948లో, ఝులావర్ రాష్ట్రం, రాజ్పుతానాలోని తొమ్మిది ఇతర పాలక రాష్ట్రాలతో కలిసి, ఈ రాష్ట్రాల పాలకులచే అమలు చేయబడిన ఒడంబడిక క్రింద యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ను ఏర్పాటు చేసింది. ఈ ఒడంబడిక యొక్క కథనాలలో ఒకటి, "ఒప్పందం చేసే రాష్ట్రాల యొక్క అన్ని ఆస్తులు మరియు బాధ్యతలు యునైటెడ్ స్టేట్ యొక్క ఆస్తులు మరియు బాధ్యతలు." తదనంతరం, మార్చి 30, 1949న, బికనీర్, జైపూర్, జైసల్మేర్ మరియు జోధ్పూర్ రాష్ట్రాలు యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్లో చేరాయి. భారత రాజ్యాంగం యొక్క ప్రకటనపై, యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఇండియన్ యూనియన్లో పార్ట్ బి రాష్ట్రంగా మారింది. అంతకుముందు యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్

రాజస్థాన్లో   ఉన్న మునుపటి పాలక రాష్ట్రం ఝలావర్ ఆస్తులు, ఆ తర్వాత ఇండియన్ యూనియన్లోని రాజస్థాన్ రాష్ట్రానికి బదిలీ చేయబడ్డాయి.

అప్పీలుదారులకు వ్యతిరేకంగా చట్టం కింద విచారణలు ప్రతివాది నంబర్ 1 ద్వారా ప్రతివాదులు నంబర్ 2 మరియు 3 రిక్విజిషన్ను దాఖలు చేయడం ద్వారా ప్రారంభించబడ్డాయి, ఇవి వరుసగా ట్రెజరీ ఆఫీసర్, ఝలావర్ మరియు రికవరీ ఆఫీసర్, ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్, చట్టంలోని సెక్షన్.3 కింద ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ తమకు వ్యతిరేకంగా చేసిన క్లెయిమ్లకు సంబంధించి అప్పీలుదారుల నుండి రాజస్థాన్ ప్రభుత్వానికి బకాయిపడిన మొత్తాన్ని ముందుగా పేర్కొన్నట్లు పేర్కొంది. ఇది బహుశా జూన్ 16, 1953 కి కొంతకాలం ముందు జరిగింది, ఆ తేదీన ప్రతివాది నంబర్ 1 డిమాండ్ మొత్తం మరియు కొన్ని ఇతర వివరాలను పేర్కొంటూ సర్టిఫికేట్పై సంతకం చేసి, చట్టం యొక్క సెక్షన్.4 కింద తన స్వంత కార్యాలయంలో దాఖలు చేశారు. చట్టం యొక్క సెక్షన్.6 కింద అప్పీలుదారులపై సంతకం మరియు సర్టిఫికేట్ దాఖలు యొక్క నోటీసు అందించబడింది. ఈ నోటీసు మరియు తదుపరి చర్యలు ఈ తీర్పు ప్రారంభంలో ప్రస్తావించబడ్డాయి.

ఈ విధంగా క్లెయిమ్ జలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కి చెల్లించాల్సిన డబ్బుకు సంబంధించింది. ఆ బ్యాంకు ఝలావర్ రాష్ట్రానికి చెందినది కానట్లయితే, దాని బకాయిలు ప్రస్తుత రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలో విలీనమైనట్లు చెప్పలేము. అప్పీలుదారులు మొదట ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ ఝలావర్ రాష్ట్ర ఆస్తి కాదని వాదించారు. ఈ వివాదానికి మద్దతుగా అప్పీలుదారులు మమ్మల్ని సూచించిన ఏకైక విషయం బ్యాంకుకు సంబంధించి ఝలావర్ పాలకుడు రూపొందించిన కొన్ని నియమాలు. బ్యాంకు ఇతర వాణిజ్య సంస్థల్లాగే ఉంటుందని

నిబంధనలు చూపిస్తున్నాయని ఎత్తిచూపారు. ఈ కారణంగా అది రాష్ట్రానికి చెందిన సంస్థ కాదనే విషయాన్ని మేము అంగీకరించలేకపోతున్నాము. ఝులావర్ రాష్ట్రం వాణిజ్యపరమైన బాధ్యతను చేపట్టడాన్ని నిరోధించడానికి ఏమీ లేదు. అలా చేసినట్లయితే, ఆ అండర్టేకింగ్ యొక్క ఆస్తులు రాష్ట్రానికి చెందినవి మరియు ముందుగా పేర్కొన్న పరిస్థితులలో, ఇప్పుడు రాజస్థాన్ రాష్ట్రానికి అప్పగించబడాలి.

బ్యాంకు నిర్వహణ అనేది కొంతమంది అధికారులేతరులు సభ్యులుగా ఉన్న బోర్డు చేతుల్లో ఉన్నట్లు నిబంధనలు చూపిస్తున్నాయని కూడా చెప్పబడింది. ఇది బ్యాంకు రాష్ట్ర ఆస్తి కాదని తేలిందని వాదించారు. అయితే నిబంధనల ప్రకారం బ్యాంకు బోర్డు ఆస్తి కాదని స్పష్టమైంది. మళ్ళీ, బోర్డు ఎప్పటికప్పుడు పాలకులచే ఏర్పాటు చేయబడింది మరియు దాని సభ్యులలో ఎక్కువ మంది రాష్ట్ర అధికారులు. బ్యాంక్ నిర్వహణపై ప్రభుత్వ పూర్తి నియంత్రణలో పాలకుడు ఉన్నట్లు ఇది చూపుతుంది. బ్యాంకు దాని ద్వారా లేదా దానితో చేసిన లావాదేవీలకు సంబంధించి దావా వేయవచ్చని లేదా దావా వేయించుకోవచ్చని నియమాలు సూచిస్తున్న మాట నిజం. అయితే, అది బ్యాంకుకు ప్రత్యేక గుర్తింపు ఉందని సూచించదు. రాష్ట్ర బ్యాంకింగ్ వ్యాపారం ద్వారా లేదా వ్యతిరేకంగా ఏ పేరు దావాలు తీసుకురావచ్చో మాత్రమే ఈ కనెక్షన్లోని నియమాలు సూచిస్తాయి. మరోవైపు, బ్యాంక్ యొక్క మూలధనం కేవలం ఝులావర్ రాష్ట్ర నిధుల నుండి ఉద్భవించిందని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. అందులో ఏ భాగాన్ని మరెవరూ అందించలేదు. రాష్ట్రం యొక్క మిగులు నిధులను పెట్టుబడి పెట్టడం బ్యాంకు యొక్క లక్ష్యాలలో ఒకటి. బ్యాంక్ వ్యాపారం యొక్క మొత్తం లావాదేవీ పాలకుడి యొక్క అంతిమ నియంత్రణలో ఉంది. ఝులావర్ రాష్ట్రం బ్యాంక్ ఆర్థిక బాధ్యతలకు హామీ ఇచ్చింది. "ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్" అనే పేరు కూడా ఝులావర్ రాష్ట్రానికి చెందిన సంస్థ అని సూచిస్తుంది. 1948లో యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్

ఏర్పడిన సమయంలో, చీఫ్ ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్, ఝలావర్, ఒక పబ్లిక్ నోటిఫికేషన్ను జారీ చేశారు, ఇందులో ఒడంబడికలోని ఆర్టికల్ను ప్రస్తావించిన తర్వాత, ఒడంబడిక రాష్ట్రాల ఆస్తులు మరియు అప్పులు యునైటెడ్ స్టేట్ యొక్క ఆస్తులు మరియు అప్పులు, అతను ఈ ఆర్టికల్ ద్వారా, కొత్త రాష్ట్రం ఏర్పాటుపై, ఝలావర్ స్టేట్ లేదా ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ యొక్క వివిధ విభాగాలతో ఇప్పటికే ఉన్న లావాదేవీల బాధ్యత మరియు హామీని పేర్కొన్నాడు. కొత్తగా ఏర్పడిన యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్కు చెందినది. ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ ఆస్తులను సంబంధిత వారందరూ మాజీ ఝలావర్ రాష్ట్ర ఆస్తులుగా పరిగణిస్తున్నారని ఇది చూపిస్తుంది, ఇది యునైటెడ్ స్టేట్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ ఏర్పడిన తర్వాత, తరువాతి రాష్ట్రానికి చెందినది. ఇంకా, ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ ఆస్తులపై మరెవరూ ఏ సమయంలోనూ ఎలాంటి దావా వేయలేదు. అందువల్ల, ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ ఝలావర్ స్టేట్ యొక్క ఆస్తులలో ఒకటి మరియు ఇప్పుడు రాజస్థాన్ రాష్ట్రంలో ఉంది అనేది అన్ని సందేహాలకు అతీతంగా స్పష్టంగా ఉంది.

అప్పీలుదారుల కోసం వాదించిన రెండవ అంశం ఏమిటంటే, ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ యొక్క బకాయిలు ఏ సందర్భంలోనైనా రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ద్వారా మేము ప్రస్తుతం సూచించే నిర్దిష్ట నోటిఫికేషన్ల ప్రకారం బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయబడిందని. బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్, దాని పేరు చూపినట్లుగా, స్వతంత్ర ఉనికిని కలిగి ఉన్న పరిమిత సంస్థ మరియు ఇది రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విభాగం కాదని చెప్పబడింది. చట్టం కింద విచారణలు ప్రారంభం కాకముందే ఈ వెస్టింగ్ జరిగిందని కూడా వాదించారు. అందువల్ల, ఆ ప్రక్రియల ప్రారంభంలో, ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కు చెల్లించాల్సిన అప్పీలుదారుల నుండి క్లెయిమ్ చేయబడిన మొత్తం చట్టం యొక్క అర్థంలో ప్రజల డిమాండ్ కాదని చెప్పబడింది.

ఇంతకు ముందు పేర్కొన్న నోటిఫికేషన్ల ఆధారంగా ఏర్పడిన ఈ వివాదానికి సరైన ఆధారాలు ఉన్నట్లు కనిపించడం లేదు. బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్ రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ విభాగం కాదని ప్రస్తుత ప్రయోజనం కోసం మేము ఊహిస్తాము. రెండు సంఖ్యలో ఉన్న ఈ నోటిఫికేషన్ల ప్రభావం ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ బకాయిలను బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్లో ఉంచిందా అనేది ప్రశ్న. మొదటి నోటిఫికేషన్ ఫిబ్రవరి 15, 1951 నాటిది. ఝలావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ను బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయాలని రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించిందని పేర్కొంది. ఈ నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఝల్వార్ స్టేట్ బ్యాంక్ ఆస్తులు బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయబడిందని వాదించబడింది. అది ఈ నోటిఫికేషన్ ప్రభావం అని అనుకుంటున్నాను. ఇది మేము దిగువ పేర్కొన్న రెండు ముఖ్యమైన నిబంధనలను కలిగి ఉంది:

"తరగతి, వర్గం మరియు రుణ స్వభావంతో సంబంధం లేకుండా స్టేట్ బ్యాంకుల రుణగ్రహీతలందరూ ఈ నోటీసును ప్రచురించిన తేదీ నుండి ఒక నెలలోపు ఖాతాలను క్లియర్ చేయాలని దీని ద్వారా తెలియజేయబడ్డారు. పైన పేర్కొన్న స్టేట్ బ్యాంక్లు పాత ఖాతాలను క్లియర్ చేయడానికి మాత్రమే పని చేస్తాయి, ఆపై తాకట్టు పెట్టిన సెక్యూరిటీలతో ఉన్న వారి ఖాతాలు స్వయంచాలకంగా బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయబడతాయి, ఇవి అవసరమైన రికవరీలను అమలు చేయడానికి రాష్ట్రం తరపున అధికారం పొందుతాయి మరియు ఖాతాలను పరిష్కరించడానికి. ఈ రుణాలను బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయడం వలన, రాజస్థాన్ ప్రభుత్వం ఏ విధమైన స్వాభావిక హక్కును తీసివేయదు. రాష్ట్ర బకాయిలు లేదా రాష్ట్ర రుణాల రికవరీని ప్రభావితం చేయడానికి

ఇప్పటి వరకు రూపొందించబడిన ప్రస్తుత నియమాలు లేదా చట్టాలకు అనుగుణంగా రికవరీలు చేయడానికి మరియు ఖాతాలను సెటిల్ చేయడానికి సంబంధిత రాష్ట్రాల హామీపై చేసిన ఈ వివిధ లావాదేవీలను కలిగి ఉంటాయి."

బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు "రాష్ట్రం తరపున" అధికారం ఉందని ఈ నిబంధనల నుండి స్పష్టంగా ఉంది, అంటే రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కి చెల్లించాల్సిన మొత్తాలను తిరిగి పొందడం. తరువాతి బ్యాంక్ ఆఫ్ బ్యాంక్కి బదిలీ చేయడం రాజస్థాన్ లిమిటెడ్ తన బకాయిలు రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ బకాయిలుగానే మిగిలిపోతాయని మరియు ఆ ప్రభుత్వ ఏజెంట్గా బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్ ద్వారా మాత్రమే రికవరీ చేయబడుతుందని ఈ అర్హతకు లోబడి ఉండాలి. పైన పేర్కొన్న చివరి పేరా ఈ స్థితిని నొక్కి చెబుతుంది. నోటిఫికేషన్ తేదీ తర్వాత రూపొందించబడే ఏదైనా చట్టానికి అనుగుణంగా ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కు చెల్లించాల్సిన మొత్తాలను తిరిగి పొందే హక్కు రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి ఇది సంరక్షిస్తుంది. అప్పుడు స్థానం ఏమిటంటే, ఈ నోటిఫికేషన్ ప్రకారం ఝులావర్ బ్యాంక్ కి చెల్లించాల్సిన అప్పులు బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయబడవు మరియు రాజస్థాన్ ప్రభుత్వానికి చెల్లించవలసి ఉంటుంది. ఇతర నోటిఫికేషన్ ఏప్రిల్ 16, 1952 నాటిది మరియు ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్తో సహా మునుపటి నోటిఫికేషన్లో పేర్కొన్న బ్యాంకులు "బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్లో విలీనం చేయబడతాయి" అని పునరావృతం చేసింది. ఈ నోటిఫికేషన్ ప్రభావం ఏ సందర్భంలోనైనా మునుపటి నోటిఫికేషన్ను రద్దు చేసిందని, ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ అప్పులను వసూలు చేసే రాష్ట్ర అధికారాన్ని రెండోది కాపాడిందని చెప్పబడింది. మేము పూర్తిగా అంగీకరించలేము. బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్లో పేరున్న బ్యాంకులను విలీనం చేయాలనే రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్దేశాన్ని

మాత్రమే ఈ నోటిఫికేషన్ పునరుద్ఘాటిస్తుంది. ఈ బ్యాంకుల బకాయిల గురించి లేదా వాటి రికవరీల గురించి ప్రత్యేకంగా ఏమీ చెప్పలేదు, దీనికి సంబంధించి, కాబట్టి, మునుపటి నోటిఫికేషన్లోని నిబంధనలు తప్పనిసరిగా ప్రభావం చూపుతాయి, అంతేకాకుండా, ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్కు చెల్లించాల్సిన అప్పులు ఏదైనా పత్రం ద్వారా ప్రత్యేకంగా బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్కు బదిలీ చేయబడినవి లేదా దానిలో వెస్ట్ చేయబడినవి మరియు ఆ తర్వాత దాని ఆస్తిగా మారినట్లు చూపించడానికి ఏమీ లేదు. అలా అయితే, అప్పిలెంట్ల నుండి రావాల్సిన అప్పులు ఇప్పుడు బ్యాంక్ ఆఫ్ రాజస్థాన్ లిమిటెడ్ కు దాని స్వంత హక్కులో చెల్లించాల్సి ఉందనే వాదనకు ఎటువంటి ఆధారం లేదు. అటువంటి అప్పులు రాజస్థాన్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన అప్పులుగా మిగిలిపోయాయి.

మూడవ అంశం ఏమిటంటే, అప్పీలుదారుల నుండి క్లెయిమ్ చేయబడిన డబ్బు వ్రాతపూర్వక పరికరం లేదా ఒప్పందం ప్రకారం చెల్లించబడదని వాదించారు. ఈ వివాదం పూర్తిగా నిరాధారమైనది. ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ ద్వారా అప్పీలు చేసుకున్న వారి సొంత దరఖాస్తులపై రుణాలు మంజూరు చేసినట్లు తెలుస్తోంది. ప్రతి దరఖాస్తులో అప్పీలుదారులు తమకు ఝులావర్ స్టేట్ బ్యాంక్ నుండి రుణం కావాలని పేర్కొన్నారు మరియు అందులో పేర్కొన్న రేటు ప్రకారం వడ్డీతో తిరిగి చెల్లిస్తామని హామీ ఇచ్చారు. ఈ దరఖాస్తుల ద్వారా అప్పీలుదారులు తీసుకున్న రుణాల బకాయి తిరిగి చెల్లించడానికి సెక్యూరిటీగా తమకు చెందిన వివిధ ఆస్తులను హైపోథికేట్ చేయాలని కూడా ప్రతిపాదించారు. వారు దరఖాస్తులు మరియు రసీదులపై సంతకం చేశారు, రుణం మంజూరుకు టోకెన్గా బ్యాంక్ అధికారుల సంతకాలను కూడా కలిగి ఉన్నారు. మా దృష్టిలో, అప్పీలుదారులు చెల్లించవలసిన డబ్బు ఈ దరఖాస్తులు మరియు రసీదుల క్రింద చెల్లించబడుతుంది మరియు అందువల్ల, వ్రాతపూర్వక సాధనాలు లేదా

ఒప్పందాల ప్రకారం చెల్లించబడుతుంది. ప్రతి సందర్భంలోనూ రెండు పత్రాలు ఉన్నాయని, అవి అప్పిలెంట్ల దరఖాస్తు మరియు వారు సంతకం చేసిన డబ్బులకు సంబంధించిన రసీదు అని, అయితే చట్టంలో నిర్వచించిన విధంగా ప్రజల డిమాండ్కు ఒక పరికరం అవసరమని సూచించడం జరిగింది. ఈ వివాదానికి సంబంధించి ఒకే సాధనం కింద డబ్బు చెల్లించాలని చట్టం చెప్పలేదని చెబితే సరిపోతుంది. ఒక శాసనంలో ఏకవచనం బహువచనాన్ని కలిగి ఉంటుందని అందరికీ తెలుసు. ఏదైనా సందర్భంలో, రెండు పత్రాలు పార్టీల మధ్య వ్రాతపూర్వక ఒప్పందాన్ని ఏర్పరుస్తాయి మరియు అప్పీలుదారులు సూచించిన విధంగా చదివినప్పటికీ, చట్టం యొక్క అవసరాన్ని సంతృప్తి పరచడానికి ఇది సరిపోతుంది.

నాల్గవ అంశం ఏమిటంటే, చట్టం క్రింద ఉన్న సర్టిఫికేట్ లోపభూయిష్టంగా ఉంది మరియు అందువల్ల విచారణ శూన్యమైనది. చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం సర్టిఫికేట్ నిర్దేశిత రూపంలో ఉండాలి. ఫారమ్లో పేర్కొనవలసిన వివరాలలో ఒకటి, డిమాండ్కు గడువు ఉన్న కాలాన్ని పేర్కొనడం అవసరం. ప్రస్తుత సందర్భంలో సర్టిఫికేట్లో ఆ వ్యవధి పేర్కొనబడలేదు. అయితే ఇది ఏ లోపం కాదని మనకు అనిపిస్తుంది. బకాయి ఉన్న రుణాల విషయంలో, డిమాండ్ బకాయి ఉన్న కాలానికి సంబంధించిన ప్రశ్నే లేదు. సహజంగానే, కాలవ్యవధి యొక్క నిర్దేశానికి సంబంధించిన ఆవశ్యకత, డిమాండ్లో రాబడి లేదా అద్దె లేదా వంటి వాటి కోసం క్లెయిమ్ ఉన్న చోట వర్తింపజేయడానికి ఉద్దేశించబడింది. నిర్దేశిత ఫారమ్లో కనిపించే విధంగా, డిమాండ్ చెల్లించాల్సిన కాలవ్యవధిని పేర్కొనవలసిన అవసరం చట్టంలో మరియు చట్టంలోని ప్రజా డిమాండ్ అయిన ప్రభుత్వానికి

చెల్లించాల్సిన రుణం విషయంలో తలెత్తదని మాకు స్పష్టంగా ఉంది. అటువంటి సందర్భంలో కాలాన్ని పేర్కొనే ప్రశ్న తలెత్తదు. సర్టిఫికేట్ లోపభూయిష్టంగా లేదు.

వాదించిన చివరి అంశం ఏమిటంటే, ఈ చట్టం తన వ్యాపార కార్యకలాపాలకు సంబంధించి ప్రభుత్వానికి చెల్లించాల్సిన డబ్బును ప్రజల డిమాండ్ ద్వారా తిరిగి పొందేందుకు వీలు కల్పిస్తుంది, ఇది రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను చెల్లించాల్సిన డబ్బుల రికవరీ విషయంలో ఇతర బ్యాంకర్లు మరియు ప్రభుత్వానికి బ్యాంకర్గా ఈ చట్టం తేడాను చూపుతుందని చెప్పబడింది. ప్రభుత్వం, బ్యాంకర్గా కూడా చట్టబద్ధంగా ప్రత్యేక తరగతిలో పెట్టవచ్చని మాకు అనిపిస్తోంది. ఒక రాష్ట్ర ప్రభుత్వ బకాయిలు మొత్తం రాష్ట్ర ప్రజల బకాయిలు. ఈ స్థానం కారణంగా, అటువంటి బకాయిల రికవరీ కోసం ప్రత్యేక సౌకర్యాన్ని కల్పించే చట్టం, ఏ సందర్భంలోనైనా, రాజ్యంగంలోని ఆర్టికల్ 14ను కించపరచడం సాధ్యం కాదు.

మేము ఇప్పుడు ఈ అప్పీల్లో లేవనెత్తిన అన్ని అంశాలను చర్చించాము మరియు ముందుగా పేర్కొన్న కారణాల వల్ల వాటిలో దేనిలోనూ మెరిట్ను కనుగొనలేకపోయాము. ఫలితంగా మేము అప్పీలుదారుల నుండి క్లెయిమ్ చేయబడిన మొత్తం చట్టం యొక్క అర్థంలో ప్రజల డిమాండ్ అని మరియు ఇంపుగ్న్డ్ ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా చట్టబద్ధంగా తిరిగి పొందగలదని మేము నిర్ధారణకు వచ్చాము. కాబట్టి ఈ అప్పీల్ తప్పనిసరిగా ఖర్చులతో విస్మరించబడాలి మరియు మేము తదనుగుణంగా అప్పీల్ని తిరస్కరించాము.

అప్పీల్ తిరస్కరించబడింది.